

Édesített méreg - amikor bezár az ötletbazár

2011 szeptember 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

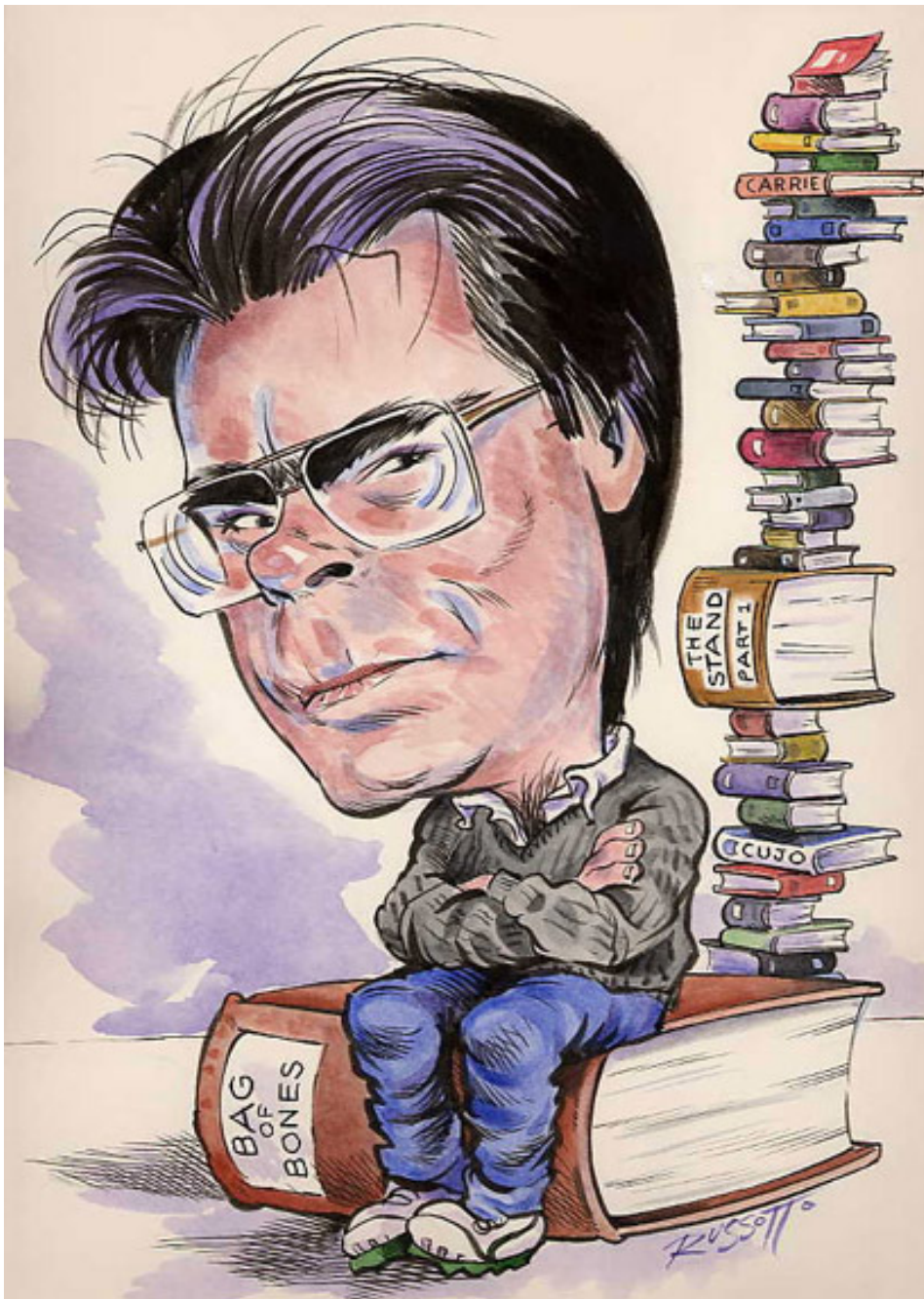
Még

Mérték

Amilyen nagy lelkesedéssel várják a soron következő Stephen King-kötetet, akkora csalódás érheti az olvasót a könyv elfogyasztása után. Nem is érdemes nagy elvárásokkal belekezdeni King ötödik, elbeszéléseit tartalmazó gyűjteményébe.

És hiába a borító majd' felét elfoglaló író neve, sajnos már csak a megszokás miatt figyelünk fel rá - az ízületkig ható félelem ezúttal is hiányzik.

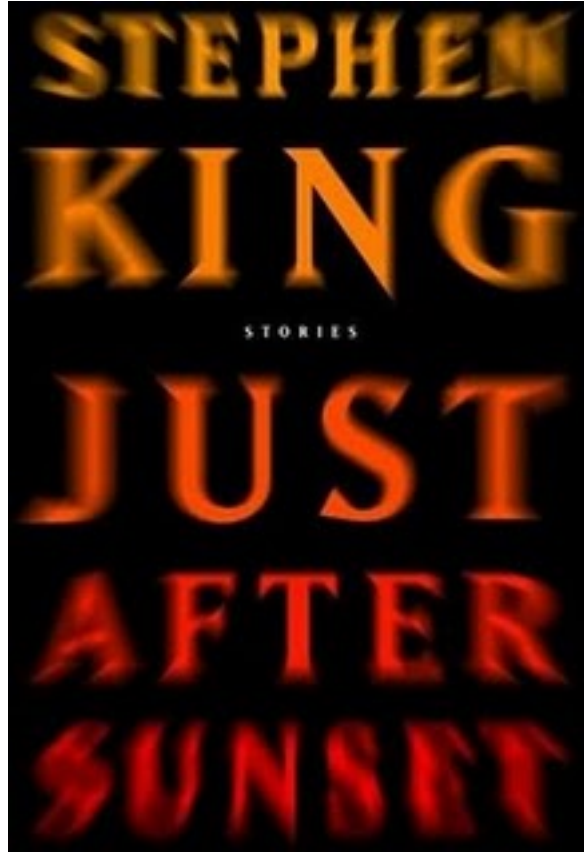
Sokan mondják, hogy Stephen King, a horror királya már nem ír olyan jól, mint anno. Tény, hogy az utóbbi években az emberek félelmei helyett inkább az érzéseit helyezte a középpontba, és hogy a drogos és alkoholista korszakában alkotta meg a legemlékezetesebb horror-történeteit, de ezek nem vonják maguk után, hogy kiherélődött volna. Hiszen az érzelmekkel is lehet olyan jól zsonglörkődni, mint a legsötétebb gondolatainkkal. Az általam csak csöpögős és kommersz King-ciklusnak nevezett szakasz terméke a *Napnyugta után* is. Ha ez a kötet olyan olvasó kezébe kerülne, aki még egy m?vet sem olvasott a Nagy és Híres Írótól (bár ez felettébb lehetetlennek t?nik), olyan egyszer? történetecskéket látna, amelyeket teljes egészében a szomorúság hat át.

A hangsúly mindegyiknél a lelki szenvedésen van: a kisbaba elvesztése, a férj megcsalása, a kényszerbetegség mind-mind olyan ötlet, amely köré bármelyik szépirodalmi író könnyen történetet tudna kanyarítani. Azonban King történetf?zésének egyik jellemz?je az, hogy megpróbálja az elképzelhet? élethelyzetet egy kis szürrealitással fokozni. Így kerül *A mézeskalács lány*ban a babáját sirató n? egy sorozatgyilkos fogságába és így lesz az *N*-ben a pszichiátert felkeres? kényszerbeteg a világ rendjét kézben tartó álisten.

Bár az elbeszéléseket csak egyenként, önmagukban érdemes olvasni, egy rövid id? elteltével szinte biztos, hogy

nem fogunk visszaemlékezni rájuk. Ahhoz képest, hogy az író a rémtörténetek helyett ezúttal az érzelmekre helyezte a hangsúlyt, a szereplők kidolgozatlanok, felszíneseek és csak egy-két vonásuk van kiemelve. Ráadásul felhagyott a leghatásosabb eszközzel: azzal, hogy a cselekmény végét nyitva hagyja és a folytatást az olvasó fantáziájára bízta – így el?re tudjuk, mi fog történni az elejét?l a végéig. A történetekre pedig nem is érdemes szót pazarolni, mivel mindegyiket láthattuk már máshol is: *A pokol macskáját* az *Állatemet?*ben, a kötelékeit?l szabaduló asszonyt pedig a *Bilincsben*, hogy csak néhányat említsek. Hiába van mindegyik történet stratégiai pontján elhelyezve pár random hulla, ha csak szánalmat érzünk irántuk – teljesen felesleges volt a haláluk.

Hamarabb lehet rásütni a *Napnyugta utánra*, hogy jól szervezett marketingfogás, mint eredeti alkotás, ugyanis a benne szerepl? írások többsége egy [antológia megszerkesztése](#) után jelentkez? ihlet eredménye. King hiába zsongl?rködik a marionett-bábuival, az elbeszélések hiába csak nyomokban tartalmaznak mérget, nem többek kidolgozatlan, felejthet?, papírra hányt gondolatfoszlányoknál. Ha az író célja tényleg annyi volt, amennyit a bevezet?ben taglalt, azaz hogy elüssük az id?t az olvasással, megtörtént. De ne várjuk a bummot: ahol a gyutacs elt?nt, a l?por pedig vizes, ott még a csoda sem segíthet.

(4/10, Európa)

Hozzászólás

© 2017 a Flag Polgári Magazin Alapítvány

<http://biblioteka.freeblog.hu>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
